Elin miekin neitosena
armaan äidin silmäin alla,
kuljin kukkana kedolla,
vaskihelmet kulmillani,
sinihuivi hartioilla.

Tuli poika tummatukka,
palavasti silmiin katsoi,
syön' niin kummasti sykähti,
kumahteli kuuluvasti.
Tahdoin matkaan nuoren sulhon
oman torpan orren alle.

Nyt on lasta kaksitoista,
arki ankara elellä.
Oispa nuorna ymmärtännä
tunteitansa toppuutella.
Olisha tähän kerenny,
ehtinyt kai myöhemminki
emännäksi ehtoiseksi,
suuren katraan kaitsijaksi.